

Wyrok Trybunału (II izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia) — Agip Petroli SpA. przeciwko Capitaneria di porto di Siracusa, Capitaneria di porto di Siracusa — Sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-456/04) ⁽¹⁾

(Kabotaż morski — Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 — Prawo właściwe w stosunku do załogi statków powyżej 650 gt wykonujących kabotaż wyspowy — Pojęcie „rejsu, który następuje po lub przed” rejssem kabotażowym)

(2006/C 143/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agip Petroli SpA.

Strona pozwana: Capitaneria di porto di Siracusa, Capitaneria di porto di Siracusa — Sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Wykładnia art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, str. 7) — Prawo właściwe w stosunku do załogi statków powyżej 650 gt wykonujących kabotaż wyspowy — Pojęcie rejsu, który następuje po lub przed rejssem do lub z innego państwa członkowskiego

Sentencja

Pojęcie „rejsu który następuje po lub przed” rejssem kabotażowym, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) obejmuje w zasadzie każdy rejs z lub do innego państwa niezależnie od tego, czy na pokładzie znajduje się ładunek. Niemniej jednak, mimo tego stwierdzenia, niedopuszczalne byłoby rejsy balastowe dokonywane w sposób stanowiący nadużycie, w celu obejścia zasad przewidzianych w rozporządzeniu nr 3577/92. Dla stwierdzenia takiej praktyki o charakterze nadużycia wymagane jest, po pierwsze, aby wskutek międzynarodowego

wego rejsu balastowego, pomimo formalnego stosowania wymogów przewidzianych w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, armator skorzystał ze stosowania prawa państwa bandery w stosunku do wszystkich spraw dotyczących załogi, wbrew celowi art. 3 ust. 2 tego samego rozporządzenia, który polega na umożliwieniu stosowania w odniesieniu do wszystkich spraw dotyczących załogi przepisów prawa państwa przyjmującego w przypadku kabotażu wyspowego. Po drugie, z ogółu obiektywnych czynników powinno wynikać, że zasadniczym celem tego międzynarodowego rejsu balastowego jest uniknięcie stosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 3577/92 na korzyść ust. 3 tego samego artykułu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 22.1.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Gerechtshof te 's-Hertogenbosch) — L. H. Piatkowski przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven

(Sprawa C-493/04) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ pracowników — Zabezpieczenie społeczne — Osoba będąca równocześnie pracownikiem najemnym na terytorium jednego Państwa Członkowskiego i prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium innego Państwa Członkowskiego — Podleganie ustawodawstwu w dziedzinie zabezpieczenia społecznego każdego z tych państw — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 14c lit. b) i załącznik VII — Składka na zabezpieczenie społeczne pobierana od odsetek wypłaconych przez spółkę z siedzibą w jednym Państwie Członkowskim osobie zamieszkałej w innym Państwie Członkowskim)

(2006/C 143/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L. H. Piatkowski

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven

Przedmiot

Wykładnia art. 14c lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997 L 28, str.1) oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 — Stosowanie art. 14c lit. b) w związku z załącznikiem VII część 1 — Zabezpieczenie społeczne — Równoczesne podleganie ustawodawstwu dwóch państw członkowskich

Sentencja

Wykładni art. 48 Traktatu WE dotyczącego swobody przepływu pracowników oraz art. 52 Traktatu WE dotyczącego swobody przedsiębiorczości (po zmianie odpowiednio art. 39 WE i 43 WE), jak również art. 14c lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. i zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu niderlandzkiemu, które do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne włącza odsetki tego rodzaju, jak wypłacone w postępowaniu przed sądem krajowym przez spółkę posiadającą siedzibę w Niderlandach obywatelowi niderlandzkiemu zamieszkałemu w Belgii oraz podlegającemu, na podstawie tego rozporządzenia i z uwagi na rodzaje wykonywanej działalności zawodowej, ustawodawstwu obu tych Państw Członkowskich w dziedzinie zabezpieczenia społecznego.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden) — A. C. Smits-Koolhoven przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-495/04) (¹)

(Dyrektywa 95/59 — Podatki wpływające na spożycie wyrobów tytoniowych — Papierosy ziołowe — Wykorzystywanie w celach wyłącznie medycznych)

(2006/C 143/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. C. Smits-Koolhoven

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 291, str. 40) — Papierosy ziołowe — Wykorzystywanie w celach wyłącznie medycznych — Cele terapeutyczne lub profilaktyczne

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych należy interpretować tak, że papierosy bez tytoniu, które nie zawierają substancji wywołujących skutki medyczne, lecz są prezentowane i wprowadzane do obrotu jako środek pomocniczy dla osób chcących rzucić palenie nie są „wykorzystywane wyłącznie w celach medycznych” w rozumieniu akapitu drugiego tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lutego 2006 r. (wniosek Bundesverwaltungsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Ergün Torun przeciwko Stadt Augsburg

(Sprawa C-502/04) (¹)

(Układ o stowarzyszeniu EWG-Turcja — Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 7 akapit drugi decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Pełnoletnie dziecko pracownika tureckiego, które ukończyło naukę zawodu w przyjmującym państwie członkowskim — Skazanie — Wpływ na prawo pobytu)

(2006/C 143/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht